

Πώς οικονομεί τα πράγματα ο Θεός;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάποτε ένας Άγιος γέροντας προσευχόταν στο Θεό να του αποκαλύψει το μυστήριο, γιατί άνθρωποι δίκαιοι και ευσεβείς είναι φτωχοί, δυστυχούν και αδικούνται, ενώ πολλοί άδικοι και αμαρτωλοί είναι πλούσιοι και αναπαύονται και πώς ερμηνεύονται οι κρίσεις του Θεού. Ο Θεός, θέλοντας να τον πληροφορήσει, του έβαλε στην καρδιά το λογισμό να κατεβεί στον κόσμο.

Περπατώντας, λοιπόν, ο γέροντας, βρέθηκε σε ένα δρόμο πλατύ, απ' όπου περνούσαν πολλοί. Εκεί υπήρχε ένα λιβάδι και μια βρύση με καθαρό νερό. Ο Αββάς κρύφτηκε στην κουφάλα ενός δέντρου.

Ύστερα από λίγο, εμφανίστηκε ένας άνθρωπος πλούσιος που ξεπέζεψε και κάθισε να φάει. Εκεί που αναπαυόταν, έβγαλε ένα πουγκί με εκατό φλου-ριά για να τα

μετρήσει. Αφού, λοιπόν, τα μέτρησε, νόμισε πως τα έβαλε πάλι στο ρούχο του, αλλά εκεί-να είχαν πέσει στο έδαφος. Στη συνέχεια, σηκώθηκε και καβαλίκεψε το άλογό του χωρίς να γνωρίζει ότι αφήνει πίσω τα φλουριά.

Έπειτα, πέρασε κάποιος άλλος οδοιπόρος για να πιει νερό. Βρήκε τα φλουριά, τα πήρε κι έφυγε γρήγορα.

Κατόπιν, ήρθε άλλος ένας φτωχός οδοιπόρος, φορ-τωμένος και κουρασμένος, για να αναπαυθεί. Ενώ έβγαζε ένα παξιμάδι για να φάει, γύρισε πίσω ο πλού-σιος, έπεσε πάνω στο φτωχό με θυμό και του είπε: «Γρήγορα, δώσε μου τα φλουριά που βρήκες!». Ο φτω-χός, με όρκους μεγάλους, έλεγε πως δεν είδε τέτοιο πράγμα. Τότε, ο πλούσιος άρχισε να τον δέρνει με το λουρί του άλογου και, με ένα χτύπημα στο μήνιγγα, τον σκότωσε. Έψαξε όλα τα ρούχα του νεκρού, δεν βρήκε τίποτα και έφυγε πολύ λυπημένος.

Ο Αββάς, βλέποντας όλα αυτά, έκλαιγε και σπαρασσόταν η καρδιά του για τον άδικο φόνο και, παρακαλώντας τον Κύριο, έλεγε: «Κύριε, ποιά είναι η βου-λή Σου και πώς τα υπομένει αυτά η αγαθότητά Σου;».

Τότε, του παρουσιάστηκε άγγελος και του είπε: «Μη λυπάσαι, Γέροντα, διότι όλα με τη θέληση του Θεού γίνονται. Άλλα κατά παραχώρηση, άλλα για παιδείωση και άλλα για οικονομία.

Μάθε, λοιπόν, ότι αυτός που έχασε τα φλουριά είναι γείτονας εκείνου που τα βρήκε. Ο δεύτερος είχε περιβόλι αξίας εκατό φλουριών, αυτός όμως ο πλού-σιος, ως πλεονέκτης που ήταν, το πήρε δικαστικά μόνο για πενήντα φλουριά. Κι επειδή παρακαλούσε ο φτωχός περιβολάρης το Θεό να πάρει εκδίκηση, οικονόμησε έτσι ο Θεός και του τα έδωσε πίσω δι-πλά: αντί πενήντα φλουριά, εκατό.

Εκείνος δε ο άνθρωπος που φονεύθηκε άδικα, εί-χε κάνει ένα φόνο. Επειδή, όμως, είχε χριστιανικά έρ-γα και θεάρεστα, ο Θεός, θέλοντας να τον σώσει και να τον καθαρίσει από την αμαρτία του φόνου, οικο-νόμησε να σκοτωθεί άδικα για να σωθεί η ψυχή του.

Αυτός πάλι ο πλεονέκτης που έκανε το φόνο, έμελλε να κολασθεί από τη φιλαργυρία και την πλεονεξία του. Γι' αυτό τον άφησε ο Θεός να πέσει στο αμάρτημα του φόνου, για να πονέσει η ψυχή του και να ζητήσει μετάνοια. Και να, τώρα, τα αφήνει όλα και πάει να γίνει μοναχός. Λοιπόν, πήγαινε τώρα στο κελλί σου και μην πολυεξετάζεις τις κρίσεις του Θεού, διότι είναι ανεξερεύνητες και ανεξιχνίαστες».

Άκουσε αυτά από τον άγγελο ο Αββάς και δόξασε τον Θεό.

Οι άνθρωποι προσπαθούμε με τη λογική μας να δώσουμε απάντηση σε ερωτήματα που είναι πέρα και έξω από τις δυνατότητές μας και δεν προσδιορίζονται. Όπου ο Θεός βάζει μια τελεία, δεν μπορούμε εμείς να βάζουμε ερωτηματικό!

Οι Πατέρες και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, σαν άνθρωποι, είχαν κι εκείνοι αγωνιώδη ερωτήματα. Ας δούμε την απάντηση και την πληροφόρηση που είχαν από το Θεό:

«Κύριε, πώς συμβαίνει μερικοί να ζουν λίγο στη γη και άλλοι να φθάνουν σε βαθιά γεράματα; Και γιατί άλλοι να είναι φτωχοί και άλλοι να είναι πλούσιοι;». Και άκουσε φωνή να του λέγει: «Αντώνιε, κοίτα τον εαυτό σου. Αυτά τα κανονίζει ο Θεός κατά την κρίση Του και δε σε συμφέρει να τα μάθεις...».

Ας ακούσουμε και τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσό-στομο αντί επιλόγου: «Οι θλίψεις καλλιεργούν την υπομονή. Η αγάπη του Θεού ξέρει και ρυθμίζει το μέγεθος των θλίψεων. Η Θεία Πρόνοια είναι ανεξήγητη και η φροντίδα του Θεού ακατανόητη. Τα κρί-ματα του Θεού είναι άβυσσος πολλή».

(Αγγέλου Γκούνη, Θεολόγου, Πολλές οι ιστορίες μία η Αλήθεια, εκδ. Κέντρου Νεότητας Ι. Μ. Λευκάδος και Ιθάκης, Λευκάδα 2011, σ. 63-66)